

подій, та/або не допускати, щоб вони відбулися в визначений час, означеному місці, що мало би надмірні масштаби чи вагомі наслідки.

Саме управління страховими ризиками, можна вважати факт передачі фінансової відповідальності за втрати зумовлені страховими ризиками, за попередню оплату частини потенційної збитку (страхового платежу), страховій компанії, або Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності покритті цієї частини страхових ризиків.

Переміна стосується статусу, наявних атрибутів, способу існування або особи, предмета, речі, людини, певного стану дійсності –змінюється абсолютно всі параметри. Зміна, в результаті якої ми маємо справу з новою якістю предмета, речі, людини чи стану дійсності, можна називати подією. В свою чергу події відбуваються в результаті процесів, визначених подразників зовнішніх або внутрішніх факторів, які з різною інтенсивністю і в різних часових проміжках.

Аналітично подія, завжди підлягає оцінці і, в залежності від прийнятих принципів і критеріїв оцінок – вважається бажаною або небажаною чи страховою. Водночас, в залежності від інтересів одна і та ж подія може бути і бажаною, і небажаною, і страховою. Процеси, стимули, зовнішні та внутрішні стимулюючі фактори, обставини, в результаті яких настає небажана подія, ми охарактеризовуємо як небезпеку. Поява небезпек створює стан загрози. Виникнення якоїсь небезпеки більш - стандартної інтенсивності / ступеня або акумулювання різних небезпек, в один час чи в одному місці, тривала загроза небезпеки, реалізує перевищення загрозою критичного стану і в результаті реалізується страхова подія.

На основі цього можна трактувати страховий ризик – як реалізацію страхової події, яка призводить, до вимірювальної шкоди або оцінюваного збитку для зацікавлених осіб.

В цілому, однак, у разі не страхового ризику ми маємо справу із зміною, де ймовірність виникнення нам не відома (або недостатньо відома) і нам не відомі (чи недостатньо відомі) наслідки, які спричинить ця зміна чи може спричинити.

Виконуючи дії, метою яких є недопущення виникнення змін чи то реалізації ризику або обмеження його наслідків, чи нейтралізації небажаних наслідків, ми знаходимося в ситуації невизначеності - тобто відсутності необхідних даних про фактори, обставини, що впливають на хід подій і викликають ці зміни. Більш того, як правило, ми не в змозі спрогнозувати кількість і види небезпек, ні – тим більше – послідовності небезпек – явищ, процесів, що становлять загрозу, і ведуть до зміни (реалізації ризику) - виступлять індивідуально, кумулятивно або в ланцюгах причинно-наслідкових зв'язків, чи в якому-небудь іншому, невідомому досі порядку.

Отже, дефініція страхового ризику є вагомим питанням, тому що супроводжує індивідуума в будь-якій сфері її діяльності. Незважаючи на те, що поняття ризику є універсальним і відноситься до політичної, економічної і соціальної діяльності, воно неоднозначне і важко піддається трактуванню. Що особливого значення набуває в економічній сфері, де його реалізація тягне за собою певні фінансові наслідки. Саме тому, вихідними обставинами, що сутність ризику та одної із його складових - страхового ризику, стають тематикою для все більшого числа публікацій з різних областей науки.

Наталія КОЗЬМУК

*Львівський навчально-науковий інститут
ДВНЗ “Університет банківської справи”*

ВПРОВАДЖЕННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РОБОТИ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Протягом останнього десятиріччя Україна наполегливо бажає наблизитися до європейських стандартів. Ключовими напрямками подальшої діяльності у сфері європейської та євроатлантичної інтеграції є активний перехід на сучасні європейські методи роботи, сприяння розвитку міжвідомчої взаємодії на горизонтальному рівні, розширення

повноважень середньої та нижньої управлінських ланок у сфері обміну інформацією, заохочення ініціативності, глибокої продуманості пропозицій і бачення кінцевих результатів їхньої реалізації, вивчення та трансляція корисного досвіду інших європейських країн у сфері державного управління інтеграційними процесами, розвитку та реформуванні фінансової, банківської та інших сфер.

Над питанням ефективної імплементації в європейський простір працюють найуспішніші науковці в галузях економіки, фінансів, права. Але, це не дає однозначно позитивних результатів в вирішенні поставлених завдань, оскільки, основною проблемою в даному питанні залишається успішний процес адаптації всіх сфер діяльності України в ході процесу інтеграції до європейських стандартів. Ще більших складнощів додає постійно змінне навколишнє середовище, що пов'язане з багатьма факторами, що ускладнюють цей процес: кризові явища в економіці, ведення бойових дій, погіршення економічних взаємовідносин з Росією та ін.

Беручи до уваги те, що Україна чітко визначила орієнтир на входження в фінансовий простір Європи, поступово здійснюється модернізація та реформування фіскального, бюджетного, банківського та інших секторів національної економіки в контексті європейських вимог.

З метою більш ефективного та поглибленого впровадження європейських стандартів в галузеві сектори національної економіки України, необхідно проведення ретельних досліджень механізмів забезпечення фінансової стійкості Єврозони. Тих важелів і інструментів впливу та регулювання фінансово-економічних процесів, що застосовуються урядами країн-учасниць Європейського Союзу.

Успішна інтеграція України у європейський простір неможлива без імплементації європейських стандартів організації та роботи фінансової системи. Розробка нових фінансових інструментів, дерегулювання національних фінансових ринків і розвиток міжнародних банків та інших фінансових інститутів породили функціонуючу нині глобальну фінансову систему, до якої залучено всі країни світового співтовариства [1]. Міжнародна фінансова інтеграція поглиблюється в усьому світі, особливо серед країн з розвинутою економікою.

Глобальні трансформації сучасної світової і національних фінансових систем можна охарактеризувати наступними факторами: стрімкий розвиток процесу транснаціоналізації економічних зв'язків, інтеграція національних фінансових ринків; відносне ослаблення регулювання світових фінансових ринків (при збільшенні їхніх обсягів і оборотів операцій, приросту конкуренції між ними); розширення світової фінансової системи за рахунок входження до світової економіки країн, що розвиваються (зростає глобальна нестабільність) та ін. [2].

Цільовим напрямком євроінтеграції є зменшення кількості доступних фінансових інструментів, що можуть застосовуватись урядами держав Єврозони з метою реагування на коливання фінансово-економічних показників [3]. Зокрема, країни Єврозони вже не зможуть використовувати грошово-кредитну політику для згладжування негативних наслідків асиметричних шоків, оскільки пріоритети фінансової політики будуть визначатися виходячи з потреб усього інтеграційного співтовариства з метою підтримки економічної стабільності й стійкості єдиної валюти.

Література:

1. Петрушевська В.В. Адаптація фінансової політики України до умов глобалізаційних і євроінтеграційних процесів / В.В. Петрушевська // Проблеми економіки. - 2014. - №2
2. Введення євро: критерії конвергенції // Офіційний сайт Європейського союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://europa.eu/index_en.htm
3. Офіційний сайт Міністерства фінансів України : <http://www.minfin.gov.ua>